

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 16 februari 2023 — Europese Commissie / Italiaanse Republiek, Koninkrijk Spanje

(Zaak C-635/20 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening – Regeling van het taalgebruik – Aankondiging van algemene vergelijkende onderzoeken voor de aanwerving van administrateurs die onderzoekers- en onderzoeksteamleiderswerkzaamheden moeten verrichten – Talenkennis – Beperking van de keuze van de tweede taal van de vergelijkende onderzoeken tot het Duits, het Engels en het Frans – Taal waarin wordt gecommuniceerd met het Europees Bureau voor personeelsselectie (EPSO) – Verordening nr. 1 – Statuut van de ambtenaren – Artikel 1 quinquies, lid 1 – Verschil in behandeling op grond van taal – Rechvaardiging – Dienstbelang – Vereiste om “onmiddellijk operationele” administrateurs aan te werven – Rechterlijke toetsing – Verlangde bewijsniveau]

(2023/C 127/03)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Gattinara, T. Lilamand, D. Milanowska en N. Ruiz García, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordigers: L. Aguilera Ruiz en A. Gavela Llopis, gemachtigden), Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door P. Gentili, avvocato dello Stato)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) De Europese Commissie wordt, behalve in haar eigen kosten, ook verwezen in de kosten van het Koninkrijk Spanje en de Italiaanse Republiek.

⁽¹⁾ PB C 28 van 25.1.2021.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 16 februari 2023 [verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Verenigd Koninkrijk] — Gallaher Limited/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Zaak C-707/20 ⁽¹⁾, Gallaher)

(Prejudiciële verwijzing – Directe belastingen – Vennootschapsbelasting – Artikelen 49, 63 en 64 VWEU – Vrijheid van vestiging – Vrij verkeer van kapitaal – Overdracht van activa binnen een groep vennootschappen – Vennootschap met fiscale woonplaats in een lidstaat waarvan de moedermaatschappij haar fiscale woonplaats in een andere lidstaat heeft en waarvan de zustervenootschap haar fiscale woonplaats in een derde land heeft – Overdracht van intellectuele-eigendomsrechten van de vennootschap met fiscale woonplaats in een lidstaat aan de zustervenootschap met fiscale woonplaats in een derde land – Overdracht door de vennootschap met fiscale woonplaats in een lidstaat van aandelen in een van haar dochterondernemingen aan haar moedermaatschappij met fiscale woonplaats in een andere lidstaat – Tegenprestatie gelijk aan de marktwaarde van de overgedragen activa – Belastingvrijstelling of belastingheffing naargelang de staat waar de ontvangende vennootschap is gevestigd)

(2023/C 127/04)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gallaher Limited

Verwerende partij: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Dictum

- 1) Artikel 63 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat een nationale wettelijke regeling die alleen van toepassing is op groepen van vennootschappen niet binnen de werkingssfeer van dat artikel valt.
- 2) Artikel 49 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat een nationale wettelijke regeling waarbij een onmiddellijke belasting wordt geheven over een overdracht van activa door een vennootschap met fiscale woonplaats in een lidstaat aan een zustervenootschap met fiscale woonplaats in een derde land die in deze lidstaat geen bedrijf uitoefent door middel van een vaste inrichting, wanneer beide vennootschappen 100 %-dochterondernemingen zijn van een gemeenschappelijke moedermaatschappij met fiscale woonplaats in een andere lidstaat, geen beperking van de vrijheid van vestiging in de zin van artikel 49 VWEU van de moedermaatschappij vormt in omstandigheden waarin een dergelijke overdracht belastingneutraal zou zijn indien de zustervenootschap eveneens haar fiscale woonplaats in de eerste lidstaat had of daar een bedrijf uitoefende door middel van een vaste inrichting.
- 3) Artikel 49 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat een beperking van het recht op vrije vestiging ten gevolge van een verschil in behandeling dat tussen nationale en grensoverschrijdende overdrachten van activa onder bezwarende titel binnen een groep ondernemingen wordt gemaakt op grond van een nationale wettelijke regeling waarbij een onmiddellijke belasting wordt geheven over een overdracht van activa door een vennootschap met fiscale woonplaats in een lidstaat, in beginsel kan worden gerechtvaardigd door de noodzaak om een evenwichtige verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen de lidstaten te handhaven, zonder dat het noodzakelijk is om te voorzien in de mogelijkheid van uitstel van belastingbetaling teneinde de evenredigheid van die beperking te waarborgen, wanneer de betrokken belastingplichtige als tegenprestatie voor de overdracht van de activa opbrengsten heeft gerealiseerd die volledig overeenstemmen met de marktwaarde van die activa.

(¹) PB C 110 van 29.3.2021.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia — Spanje) — Tráficos Manuel Ferrer S.L., Ignacio/Daimler AG

(Zaak C-312/21 (¹), Tráficos Manuel Ferrer)

[Prejudiciële verwijzing – Mededinging – Vergoeding van schade die is veroorzaakt door een bij artikel 101, lid 1, VWEU verboden gedraging – Besluit van de Commissie tot vaststelling van het bestaan van heimelijke afspraken met betrekking tot prijsstelling en brutoprijsverhogingen van vrachtwagens in de Europese Economische Ruimte (EER) – Nationale regel van burgerlijk procesrecht die bepaalt dat in geval van gedeeltelijke toewijzing van het verzoek, beide partijen, behoudens misbruik, de kosten dragen – Procedurele autonomie van de lidstaten – Doeltreffendheidsbeginsel en gelijkwaardigheidsbeginsel – Richtlijn 2014/104/EU – Doelstellingen en algemeen evenwicht – Artikel 3 – Recht op volledige vergoeding van geleden schade – Artikel 11, lid 1 – Hoofdelijke aansprakelijkheid van de plegers van een inbreuk op het mededingingsrecht – Artikel 17, lid 1 – Mogelijkheid voor een nationale rechterlijke instantie om de schade te ramen – Voorwaarden – Praktische onmogelijkheid of buitensporige moeilijkheid om de schade te begroten – Artikel 22 – Toepassing in de tijd]

(2023/C 127/05)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Mercantil n°3 de Valencia